

Prolog til Tjølling sangforenings 100-års jubileumsfest.

18. Februar 1995

*Han fødtes en stormnatt, da loserne stak
til havs for at redde, hvor nødmaster knak,
hans vugge gynged ved Ula i suset fra Skagerrak.*

Slik starter sangen om Ulabrand
som fødtes i 1815 på Eftang
80 år etter og litt lengre inne på land,
«fødtes» en gjeng som var glade i sang!
Gjengen var Tjølling sangforening
som snart tok Ulabrand til sitt bryst.
En los til et sangkor, gir det noen mening?
En los skal vel hjelpe skip langs en kyst?
Men nettopp seilskip er bilde på et kor:
med sopranenes stemmer som mektige seil
som stolte master står hver tenor
bundet sammen med «alt-tau» så intet blir feil -
når bassen blir skroget og gir koret en bunn
og dirigent er kaptein med myndighet og makt,
er en los til å sikre seilassen i grunn
et naturlig merke på fane og drakt!
Nå har sang-skuta krysset i 100 år
på sangens urolige hav.
Nye master og tau og seil den jo får
og kapteiner mønstrer på og av,
ja, selv skroget blir byttet med spanter og ror
av basser som kommer og går,
men innerst i skuter - og sangkor - bor
en sjel, slik at koret som skuta består.
Og noe holder for vær og vind
vi har en «stormast» på 67 år
som 16-åring meldte han seg inn
og fremdeles som medlem han står.
Alf Andersen Hybbestad er nå åtti-tre,
og synger ikke aktivt mer,
men som «mannskap» på skuta regnes han med
og stiller opp når noen ham ber!
Et par aktive storseil har klart en storm eller to
Kari Ellen og Solfrid har «seilt» lenge med
Og «baugsprydet» Bosse - har han alltid vært der mon tro?
Vi kunne nevnt mange flere enn det.
Men hvert seil og hver taustump, hver mast og hver bolt
er viktig for kor-skutas liv
og at 100-åringen lever og er meget godt holdt
og kan tåle seilas om kulingen blir stiv
skjønnte alle som skuet hvite «tau-verk» og «seil»
med «midnight-blue» «master» og «båt»
på jubileums-konserten hvor intet gikk feil
og du verden hvor flott det låt!
Mange «kapteiner» har ført skuta i disse 100 år
på «seilaser» av mange slag
noen mer nøytrale, mens andre står

som «legender» den dag i dag.
Nils Løvslett holdt roret i 37 år
en lang og begivenhetsrik tid
i fartstid som kaptein ingen andre ham slår,
Ikke engang Jan Jensen kom ham forbi!
Jan Jensen tok kommando da han var tjueto
Og han bygde vel «skuta» litt om
i 15 år han på kommandoplass sto
til etterhvert et «hangarskip» kom
Gigantskuta «World Festival Choir» bygde han selv
ikke rart han ble skipper der!
For det han for Tjøllingskuta gjennomførte med hell,
vi for alltid takknemlige er.
Jan Helge Trøen var neste skipper om bord
og tilførte enda mer høy kvalitet
som korskuteskipper er han virkelig stor
det er noe vi alle vet,
Nye tilbud førte ham bort fra vårt kor
og kaptein Øhrn kom på snarlig visitt
han strammet opp alle fra bass til tenor:
«Ikke slappe på stolene sitt!»
I skuta sitt etthundrede aktive år
er Jens Peter Mikkelsen kaptein
han med ro og bestemthet fra dirigentplassen rår
og med ros han sjelden er sein!
Han får fram det beste fra tauverk og seil
skrog og master strekker seg godt
han passer godt på om noen gjør feil,
i det hele tatt - leder oss godt.
Så mang en seilas har kor-skuta gjort
dog helst i hjemlige strøk,
men av og til settes kursen langt bort
og Gol eller Toten får besøk.
Nå skal skuta snart rigges for utenlandsfart
vi skal ut i vikingers spor
da skal sang-landet Wales nok snart få erfart
at nordmenn kan synges i kor!
Ja «skuta» har levet i 100 år beskyttet av Ulabrand
og den skal nok «seile» i 100 år til
vi er overbevist om at den kan!
Når den stelles godt og hvert medlem vil
«fremme korsang og trivsel» som målet vårt er
da stevner «Sangforeningen» fram så skumsprøyten
står
så la oss alle som er samlet her
ønske «god seilas» i de neste hundre år.